

Understøttelse, og der forekommer mig at være grundet Anledning til, at i det mindste saadanne Skoler maatte komme i Betragtning. Jeg henstiller disse tre Forhold til den højtærede Ministers og det eventuelle Finansudvalgs Velvilje.

Da jeg har Ordet, skal jeg ikke tilbageholde et Par Bemærkninger over for den højtærede Kultusminister. Det er ikke min Hensigt — jeg vil straks berolige det ærede Medlem for Røge (Alberti) — at gøre noget som helst Forsøg paa at trække Jonstrup Seminarium til Årsens, skønt det ogsaa er et godt Sted. Mine Bemærkninger skulle vedrøre Spørgsmaalet om Forsættelses-skoler. Jeg ser, at den højtærede Kultusminister har begæret 1,000 Kr. mere, end der hidtil er hdet til disse Skoler. Det vil jo være i ærede Medlemmers Grindring, at der om dette Spørgsmaal i sin Tid var en temmelig lang Debat her i Ringet, og at det ikke var uden Modstand fra forskellige Medlemmers Side, at man overhovedet kom ind paa at lade Staten understøtte Forsættelses-skolerne. Jeg hørte til dem, der modsatte sig, at man gif den Vej, idet jeg let kunde indse, at naar man først havde sagt A, kom man ogsaa til at sige B, og inden man vidste af det, opstod der ved Statsbidraget en hel Mængde Skoler. Om end jeg maa erkende, at den højtærede Minister tager smaat af det — han begærer jo kun 1,000 Kr. til — vil det sikkert ikke være længe, inden det gaar med disse Skoler som med Realskolerne. Der gif det ogsaa meget smaat i Begyndelsen. Man mente, det gjorde ikke noget at vedtage en lille Bevilling paa 1,000 eller 2,000 Kr. til en enkelt Skole, men inden man saa sig for, tog det saadan Fart, at man til sidst blev bange for, hvad man havde gjort. Jeg advarer det ærede Finansudvalg mod at fortsætte ad den Vej, de have begyndt paa. Jeg er bange for Følgerne.

Mr. Nielsen: Nogle ganske faa Bemærkninger maa jeg maasse tillade mig. Jeg har tidligere under denne Finanslovsdebat tilladt mig at gøre et Par Henstillinger til den højtærede Justitsminister, Henstillinger, som vare udtalte i Retsfikkerhedens og Retsbevidsthedens Interesse. Det glæder mig, at den højtærede Justitsminister deler min Anskuelse om, at Retsfikkerheden bedst værnes ved, at der søges et godt Forhold tilvejebragt mellem den velsindede Del af Publikum og Politiet, men jeg forbauses meget over, at den højtærede Justitsminister ikke vilde gaa ind paa min Betragt-

ning paa et bestemt Punkt. Jeg tilraadede den højtærede Justitsminister at udsende et Cirkulære eller noget saadant til Retsbetjentene, hvorved det blev betonet for Politibetjentene, at de skulde være humane og høflige i deres Optræden lige over for Publikum. Det har den højtærede Justitsminister ikke ment at kunne gaa ind paa af en Grund, som jeg synes er meget sørgelig, hvis man skal rette sig efter de Ord, som den højtærede Justitsminister har udtalt. Den højtærede Justitsminister lader til at have langt daarligere Tanker om de brysts Politibetjente, end jeg har. Den højtærede Minister mener, at de slet ikke kunne forbedres. Han udtalte dette: „Jeg tror ikke, det vil kunne være til nogen Nytte at indstærpe Politibetjentene deres Pligt.“ Jeg har dog noget bedre Tro selv til de Politibetjente, som ere meget uøflige. Jeg tror, at de kunde faa et saa alvorligt Tilhold, at de rettede sig. Jeg tror i øvrigt ikke, at den højtærede Justitsminister mener det slet saa galt, som det her er udtalt. Jeg vilde ønske, at den højtærede Minister ved nærmere Overvejelse vilde komme til det Resultat, at en Indstærkelse af Loven af 4de Februar 1871, § 12 kunde adskillige Steder være paa sin Plads og ogsaa adskillige Steder vilde vise sig slet ikke at være unyttig. Det er jo meget vel kendt i Administrationen, at man indstærper allerede gældende Bestemmelser, og det viser sig dog undertiden, at denne Indstærkelse kan have gode Følger. — Jeg maa maasse i een Henseende, hvor jeg ogsaa havde henstillet til den meget ærede Minister at have et vægent Øje med en bestemt Institution, Retsvidneinstitutionen, hyderligere insistere paa, at den højtærede Minister vilde tilholde sine Retsbetjente at sørge for, at de Retsvidner, de havde, vare Mand, der opfyldte de Betingelser, der i Forordningen om Retsvidneinstitutionen stilles til disse. Jeg tror ogsaa, at det vilde have sin væsentlige Betydning. Jeg skal i Anledning af en lille Bemærkning, der faldt fra det ærede Medlem for Salskøbing (Nordam), hvori han udtalte en Formodning om, at mine Udtalelser om Politiet vare dikterede mig som Vorger i Myster, gøre opmærksom paa, at mine Udtalelser om Politiet ere dikterede mig af Erfaringer, jeg har gjort et og andet Sted i Landet. Jeg kommer mange Steder rundt, og kender godt til Forholdene i forskellige Steder, og enkelte Erfaringer; jeg har hørt der, have gjort mig det til Pligt at fremdrage Forholdet her. Det er altsaa ikke et enkelt Sted eller enkelte Personer, der have bevirket, at disse Udtalelser ere frem-